

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Sunt Domnul Învățătorul, Domnul Iisus Hristos, și trebuie în toată vremea să-i învăț pe cei ce sunt fii ai lui Dumnezeu pe pământ și să le dau putere să-Mi fie fii, căci trebuie mult să lucreze ei ca să-și păstreze nașterea lor cea de sus, fiindcă diavolul, potrivnicul lui Dumnezeu, are ce are împotriva celor ce sunt ai Mei, și care Mă ascultă, dar Eu sunt Învățătorul lor și le întăresc lor mereu puterea și credința cea cu putere în ea, căci împotriva credinței lor stau în fel și chip în luptă cetele vrăjmașe, văzute și nevăzute, știute și neștiute, și mereu trebuie să le scurtez vremea lor de răscoală, căci dacă Eu n-aș scurta-o mereu, n-ar mai fi nimeni cu Dumnezeu pe pământ.

Stau iar Învățător în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu. Dacă Tatăl Meu lucrează, lucrez și Eu, lucrez pentru El, lucrez pe ogor bun și lucrez și pe ogor rău ca să pot însămânța peste el, și iată ce minunată este lucrarea Mea din mijlocul tău, sămânța cuvântului Meu, fiule! Cu mult cuvânt lucrez ca să-Mi fac ogor și să Mi-l împrespățez și să Mi-l mărunțesc ca să pot să-Mi semăn sămânța în el și să caut apoi să răsară și să crească și să dea rod, dar vrăjmașul își găsește mereu puteri prin duhul lumii peste sufletele oamenilor și-Mi stârpește și-Mi smulge semănătura, căci veghetori pentru ea sunt puțini, și sunt mulți vrăjmași. Mereu, mereu trebuie să scurtez vremea lor și lucrul lor cel rău, dar ce puțin Mă ajută omul în lucrul Meu cel greu pentru salvarea lui de sub vrăjmașul lui, care are otrava lui, duhul lumii, iar omul este slab în fața acestei ispite și n-are cine-i întări veghea și dragostea lui pentru Salvatorul lui. Eu sunt Mântuitorul lui, dar n-are dragoste omul, iar lipsa ei îi aduce dureri și lacrimi și suspin.

O, te-am învățat, poporul Meu, să înveți bine și să știi mult, tată, lucrarea dragostei, și să-I arăți lui Dumnezeu rodul ei, fiule, căci fără ea nu este nimic omul înaintea Mea, iar ea, dacă este, îl face pe om să semene cu Mine, nu cu omul, și îl face să vadă și să înțeleagă și să poată apoi, numai că trebuie mare veghe ca să nu se veștejească această lucrare cerească în om, căci ea este din cer, și omul este de pe pământ, în mijlocul duhului lumii, care suflă peste tot.

O, cum să nu vin și să nu te învăț Eu din Mine și în ziua aceasta, fiule poporul Meu? Are nevoie omul de multă învățătură, tată, și mereu are, și să Mă găsească pe masa ta cuvânt cel ce Mă caută la tine, căci Eu M-am lăsat descoperit aici, unde sunt, și Mă las găsit celor ce Mă caută aici. Acum două mii de ani am lucrat pildă despre Mine în fel și chip, ca să vadă omul ce face Dumnezeu și ce face omul, ce poate Domnul și ce nu poate omul, căci M-am oprit lângă scăldătoarea care vindeca pe cel ce avea cine să-l coboare în ea pentru vindecare prin înger vindecător, și am găsit un om slăbănog, de treizeci și opt de ani ai bolii lui, și n-avea om, n-avea, săracul, n-avea cine să-l coboare și pe el în apă la sosirea îngerului vindecător. M-am apropiat Eu și l-am întrebat: «*Vrei să te faci sănătos?*», și Mi-a răspuns cel ce pătimea: «*N-am, Doamne, pe nimeni ca să mă coboare în apă, și până când vin eu cu greu, altul este coborât înaintea mea*». «*O, scoală-te, ia-ți patul tău și umblă de acum!*», așa i-am spus Eu lui. N-avea om să-l ajute pe acesta, care pătimea de mult, căci fiecare se îngrijea de bolnavul lui, și M-am dus Eu de l-am ajutat pe cel neajutorat, după ce trecuse îngerul vindecător. O, n-avea om să-l ajute, o, n-are cine să-l ajute pe om cu adevărat, și vin Eu din cer, de la Tatăl Meu, ca să-l ajut pe om, și Mă uit la mai-marii de peste sufletele oamenilor că nu-Mi recunosc lucrarea și cuvântul cel făcător de om nou peste om. Dar n-am spus Eu prin Scripturi că vine din cer nașterea din nou a lumii, că vine vremea înnoirii lumii?

Iată, nu așteaptă împlinirea Scripturilor cei ce stau ei în locul lui Dumnezeu peste oameni. Ca și cei de acum două mii de ani mai-mari peste oameni, și care Mă prigoneau și căutau să Mă omoare pentru că l-am vindecat pe cel pătimas vreme lungă, o, tot așa și cei de azi, nu Mă recunosc, nu iubesc cuvântul vieții, și caută ei mereu nod în papură ca să rămână necredincioși, dar

Eu le spun lor ca și celor de atunci: *«Tatăl Meu până acum lucrează; lucrez și Eu»*. O, nu voiau aceia să fiu Eu Fiul Tatălui, și de aceea ziceau ei că Mă dau a fi Fiul lui Dumnezeu și că trebuie să Mă omoare, apărându-L de Mine pe Tatăl.

O, oameni fără de ajutor pentru neputințele voastre, fără om care să vă ajute, iată ce fac mai-marii care stau peste sufletele voastre! Voi nu aveți om care să vă arate izvorul Meu vindecător vieții voastre, iar când Eu vin să vă ajut și să vă fac bine, să vă fac cale și lumină pe cale către Bunul vostru cel din cer, vin cei cu suflet de iudeu necredincios, vin în calea voastră să vă taie calea, și vă zic că Eu nu sunt Fiul lui Dumnezeu, Care grăiește peste pământ ca să scoale morții din morminte, și zic ei că e numai minciună calea strigării Mele azi după om ca să-i dau lui vindecare și să iau moartea de peste el, căci Eu i-am zis celui slăbănog, și cu putere i-am zis lui: *«Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă!»*. O, dacă nu eram Fiul lui Dumnezeu se scula cel bolnav la cuvântul Meu cel rostit peste el? Ba încă i-am arătat că pătimește de la păcate și i-am zis apoi: *«Nu mai păcătuie, ca să nu ți se întâmple ție și mai rău!»*, și s-a dus el apoi pe picioarele lui, pe care i le făcusem Eu din nou, s-a dus la iudeii care Mă prigoneau și M-a spus lor că Eu, Iisus, l-am vindecat pe el și l-am sculat sănătos, iar pentru că aceasta s-a petrecut în zi de sâmbătă au găsit ei pricină pe potrivă ca să-Mi găsească vină și să împrăștie necredință peste cei ce dădeau să vadă cu credință și să creadă în Mine, în puterea Mea cea de la Tatăl pentru vindecare peste omul păcătos și bolnav de la păcat.

O, oameni fără de ajutor pentru neputințele de peste voi și care nu aveți om să vă ajute, Eu Același sunt și azi, ca și acum două mii de ani sunt. Sunt, și nu stau din lucru și sunt Cel ce sunt, și vin să vă ridic din neputințe și să întăresc credința celor ce cred, și să le dau din ea și celor ce nu cred, să le dau și lor putere să creadă, și să se facă și ei fii ai lui Dumnezeu prin puterea credinței, prin dragoste de Dumnezeu, după ce ei simt puterea și iubirea Mea cea pentru om.

O, mare este puterea credinței, mare este omul care poate să pună în om credință cu putere în cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi! Eu sunt Același ieri și azi, sunt Cel fără de început și fără de sfârșit și sunt Cel ce sunt, și de aceea pot. Când i-am spus lui Moise să spună la cei necredincioși că Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce îl trimite la ei fiindcă ei robeau pe poporul Meu, aceia și-au învârtos și mai tare cerbicea și și-au întors spatele la semnele cele mari în mijlocul lor din partea Mea prin puterea Mea cea prin proorocul Moise, prin trimisul Meu la ei, dar Eu am stat cu putere înaintea lor și Mi-am împlinit lucrarea și am scos pe poporul cel rob și l-am dus în țara părinților lui, Avraam, Isaac și Iacov, și am dat atunci pieirii pe cei necredincioși, căci scris este: *«Ca praful spulberat de vânt de pe fața pământului, așa piere calea celor necredincioși»*.

O, poporul Meu cel atât de hrănit din cer, o, fiule, să stai treaz pentru credință, tată, căci Eu în mijlocul tău stau și în toată vremea te învăț dacă ți-am dat prin cuvântul Meu cel de azi nașterea cea de sus. Orice mamă își îngrijește cu toată grija și iubirea pe copilul ei și îl veghează mereu și îl învață mereu și îl hrănește mereu și lucrează mult pentru viața lui. Așa și Eu te veghez și te hrănesc, și te îmbrac în haină scumpă, tată, iar cei necredincioși văd și știu frumusețea ta și-și răvășesc inima spre dușmănie pe tine, măi poporul Meu. O, să nu crezi că nu înțeleg ei, mai-marii de peste sufletele oamenilor. Nu, tată, să nu crezi, dar ei sunt vinovați față de Mine pentru sufletele lor și pentru ale celor peste care ei domnesc, și dau ca și iudeii cei de acum două mii de ani, dau să stea ei în față, să aibă ei față, căci le este teamă de Cel ce este din ceruri, fiindcă lăcomia de slavă și netemerea de Dumnezeu la mulți din ei, îi fac acestea pe ei să nu Mă primească de la tine când Eu Mă dau lor și Mă dau omului spre slava Mea cu el și spre vindecarea lui de păcat. O, stau cu împărăția Mea la urechea omului, la gura omului ca să i-o dau și s-o ia în el și să fie ea patria lui apoi, și nu vrea omul să fie fiu al patriei cerești, și vrea el cu vremelnicia lui, care nu-i dă salvare lui. Pe tine însă te învăț tot mereu și stau de-a pururi cu tine și te învăț, și sunt Învățătorul tău, fiule, căci omului îi trebuie pe Dumnezeu atât cât el nu pricepe această taină, taina vieții lui, care este de la Dumnezeu în om.

Voiesc să vin lângă om și să-l vindec, iar cei de peste oameni, cei cu suflet de iudeu, Mă gonesc din mintea și din inima omului când Eu vin acum să Mă așez cuvânt de facere a omului, Scriptura înnoirii lumii s-o așez pe pământ, și le spun celor necredincioși că nu ei vor rămâne, ci Eu, căci Eu sunt Cel ce sunt. Ca și acum două mii de ani lucrez, și dacă Tatăl Meu lucrează, lucrez și Eu, lucrez Tatălui și lucrez omului și lucrez. O, lucrează și tu, omule, căci cel ce nu lucrează ca Mine, iată, nu mănâncă și rămâne nemâncat, moare cu mâncarea lângă el cel ce nu lucrează.

Te-am învățat și în ziua aceasta, o, poporul Meu, și Mă odihnesc, tată, când stau în mijlocul tău ca să lucrez. O, ai grijă de ochiul credinței, fiule! Ochii trupului văd mărginit, văd pe cele văzute, dar ochiul credinței are vedere multă și mare și aduce cu el pe cele ce nu se văd și îl însoțește cu Mine pe cel credincios, și-i pregătește plată scumpă credința lui, care vede cu agerime pe cele nevăzute ale lui Dumnezeu, și pe care Domnul tot pentru om le-a zidit și sunt, iar tu, poporul Meu, trebuie să aduci la vedere nevăzutele Făcătorului tău și al lor, căci cu tine am venit Eu din cer de la Tatăl să lucrez și să dau în lături perdeaua cea despărțitoare ca să se arate slava nevăzutelor lui Dumnezeu, fiule, și pe care ochiul credinței le pătrunde, le lucrează pe ele mereu, și pentru ele lucrează cel credincios pe pământ, și fii ai lui Dumnezeu sunt cei credincioși, și cu ei lucrează Domnul pe pământ slava patriei cerești, patria celor credincioși. Amin.

O, cu multă cumințenie pune-ți tu la lucrul cel măreț ochiul credinței, poporul Meu, ochiul care trece hotarul și are vederea nevăzutelor lui Dumnezeu, slava patriei cerești, care așteaptă la hotar, așteaptă credință mare, credința fiilor lui Dumnezeu, darul cel pentru Mine de la ei, ca apoi Eu, Domnul, să Mă dăruiesc lor cu toată slava Mea cea de la Tatăl Meu, cu slava Mea cea din vecii, slava Mea pentru ei și peste ei apoi. Amin, amin, amin.

2/15 mai 2011